

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9511100084
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9511100084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2013 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného Ing. Y. W. a spol. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných Ing. Y. W., N. U., P. U., O. U. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 8. novembra 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 8. novembra 2012 bol obžalovaný Ing. Y. W. uznaný vinným, že

ako riaditeľ regionálneho riaditeľstva údržby železničnej infraštruktúry Železníc Slovenskej republiky Z. (ďalej len „RR ÚŽI Z.“) na bližšie nezistenom mieste a v bližšie nezistenom čase v období od zimných mesiacov roku 2008 a začiatkom roku 2009, na osobnom stretnutí žiadal od N. U., P. U., T. P. a O. U. úplatok vo výške 5% z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky za jednotlivé štvrťroky 2009 a potom ako po skončení príslušného štvrťroku 2009 zistil, aká suma bola v jednotlivom štvrťroku 2009 zo strany Železníc Slovenskej republiky uvedeným podnikateľom vyplatená :

1/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N., úplatok vo výške 1 200 eur,

2/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od P. U. subdodávateľa spoločnosti U., za práce vykonané spoločnosťou U., úplatok vo výške 500 eur, ktorý následne v presne

nezistenom čase a mieste od P. U. prevzal,

3/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od T. P., ako spoločníka a konateľa spoločnosti A., úplatok vo výške 1 200 eur, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od T. P. prevzal,

4/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti U., úplatok v bližšie nezistenej výške,

5/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od N. U. podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N., úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od N. U. prevzal,

6/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od P. U., subdodávateľa spoločnosti U., za práce vykonané spoločnosťou U., úplatok vo výške 500 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od P. U. prevzal,

7/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti U., úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal,

8/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N., úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase vo výške najmenej 785 € od N. U. prevzal,

9/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od O. U. ako spoločníka a konateľa spoločnosti U. úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal.

Obžalovaný N. U. bol uznaný vinným v bodoch 10/, 11/ rozsudku zo skutkov, že

10/ ako živnostník s obchodným názvom N. v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako vyfakturoval práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a tieto mu boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške najmenej 300 €,

11/ ako živnostník s obchodným názvom N. v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009, potom ako vyfakturoval práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a tieto mu boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške najmenej 785 €.

Obžalovaný P. U., bol v bodoch 12/, 13/ rozsudku uznaný vinným, že

12/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky spoločnosťou U. a následne faktúry preplatené a pre ktorú spoločnosť pracoval ako subdodávateľ, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €.

13/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky spoločnosťou U. a následne faktúry preplatené a pre ktorú pracoval ako subdodávateľ, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €.

Obžalovaný T. P. bol v bode 14/ uznaný vinným zo skutku, že

14/ ako spoločník a konateľ spoločnosti A., v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 1 200 €.

Obžalovaný O. U. bol uznaný vinným bodoch 15/, 16/ rozsudku, že

15/ ako spoločník a konateľ spoločnosti U., v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 300 €,

16/ ako spoločník a konateľ spoločnosti U., v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 800 €.

Prvostupňový súd konanie obžalovaného Ing. Y. W. v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ kvalifikoval ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.

Konanie obžalovaného N. U. v bodoch 10/, 11/ ako pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Podľa tohto istého ustanovenia kvalifikoval Špecializovaný trestný súd konanie obžalovaného P. U. v bodoch 12/, 13/ a obžalovaného O. U. v bodoch 15/, 16/. Konanie obžalovaného T. P. v bode 14/ kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Za spáchanú trestnú činnosť prvostupňový súd uložil obžalovaným nasledovné tresty:

Obžalovanému Ing. Y. W. podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. e/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 6 500 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Obžalovaným N. U., P. U. a O. U. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, každému zvlášť.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, každému zvlášť.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil peňažný trest vo výmere 2 000 € (dvetisíc eur), každému zvlášť.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený uložil obžalovaným náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, každému zvlášť.

Obžalovanému T. P. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 1 000 € (jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený uložil

obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Prvostupňový súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného Ing. Y. W. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti A. si dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za druhý štvrťrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrťrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste, v nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode so P. U. si dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal od P. U. sľúbený úplatok za tretí štvrťrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,6 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili spoločnosti U. za tretí štvrťrok 2009 bez DPH, pre ktorú P. U. tieto práce vykonával, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti A. si dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za tretí štvrťrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatil uvedenej spoločnosti za tretí štvrťrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z toho istého dôvodu Špecializovaný trestný súd oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. aj obžalovaného N. U. zo skutku, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako živnostník, podnikajúci pod obchodným menom N., IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu, a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrťrok 2009, za práce vykonané jeho firmou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrťrok 2009 vo výške 1 200 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 24 164,52 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili tomuto podnikateľovi za prvý štvrťrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný P. U. bol spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por. za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. zo skutku, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako živnostník podnikajúcim pod obchodným menom P., miesto podnikania W., IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre spoločnosť U., pre ktorú on vykonáva práce a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané spoločnosťou U. a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,60 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili spoločnosti U. za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, ktorý mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. bol spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. oslobodený aj obžalovaný T. P. zo skutkov, ktoré mal spáchať tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti A., IČO: XXXXXXXXX v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za druhý štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti A., IČO: XXXXXXXXX v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po to, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok sľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Prvostupňový súd oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. podľa § 285 písm.

a/ Tr. por. aj obžalovaného O. U. zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti U. v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR UŽI úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železnice Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z vyfakturovaných prác vykonaných jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrtrok 2009 v sume 1 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 23 444,05 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za prvý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomne podanom odvolaní uviedol, že prvostupňové rozhodnutie má chyby, ktoré napadol odvolaním už pri predchádzajúcom rozhodnutí a tieto chyby neboli po vrátení veci prvostupňového súdu odstránené. Poukázal na to, že z prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že hlavným dôvodom, pre ktorý samosudca oslobodil jednotlivých obžalovaných spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a/ Tr. por. pre skutky pôvodne posúdené ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., resp. prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., bola opätovne skutočnosť, že samosudca dospel k záveru o nezákonnosti príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, resp. na vyhotovovanie obrazových záznamov, ktoré v predmetnej trestnej veci vydala sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica. Ide o rovnakú skutočnosť, ktorá bola uvedená už v predchádzajúcom rozsudku.

V odvolaní zdôraznil tú skutočnosť, že príkazy sudkyne pre prípravné konanie a ani súhlas(y) sudcu krajského súdu neboli na hlavnom pojednávaní predpísaným spôsobom vykonané a ich obsah je stranám konania absolútne neznámy. Pre rozhodnutie vo veci je absolútne nepostačujúce, ak sa s uvedenými rozhodnutiami oboznámi len samosudca, bez toho, aby sa k ich obsahu a predpokladanej (ne)zákonnosti mohli vyjadriť jednotlivé strany konania. Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach zdôraznil, že záver o (ne)zákonnosti určitého dôkazu je možné urobiť až po tom, ako je tento dôkaz na hlavnom pojednávaní vykonaný spôsobom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku. Pokiaľ sa však rozsudok „opiera“ o nezákonnosť určitého dôkazu bez toho, aby tento bol vykonaný, takýto postup nie je v súlade so zásadou trestného konania zakotvenou v ustanovení § 2 ods. 19 Tr. por.

Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o odvolaniach proti predchádzajúcemu rozsudku samosudcu okrem iného zdôraznil, že „o nezákonnosti rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie by samosudca mal rozhodnúť bez toho, aby zákonnosť resp. nezákonnosť rozhodnutia odvodzoval od inej nezákonnosti“ (str. 22 uznesenia). Podotýkam, že samosudca uvedený právny záver nezohľadnil a opätovne údajnú nezákonnosť uvedených rozhodnutí vydaných v prípravnom konaní odôvodnil predpokladanou nezákonnosťou rozhodnutia sudcu krajského súdu.

Vyslovil názor, že rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie možno dôvodne považovať za zákonné, vecne správne a ako také za vydané v súlade s ustanovením § 114 resp. 115 Trestného poriadku.

Pripomenul, že obsah týchto príkazov alebo návrhov prokurátora nebol na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom vykonaný a pokiaľ uvádza skutočnosti o ich obsahu, vychádza len z informácií, ktoré sú mu známe z prípravného konania.

Samosudca pred vydaním napadnutého rozsudku nedôvodne zamietol návrh na vykonanie navrhovaných

dôkazov - záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti resp. záznamov o sledovaní osôb. Tieto dôkazy sú významnou okolnosťou, ktorá môže reálne ovplyvniť rozhodnutie o vine jednotlivých obžalovaných a o prípadnom uloženom treste za skutky, pre ktoré bola obžaloba podaná.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, zo dňa 8. novembra 2012 a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný W. v písomne podanom odvolaní uviedol, že jeho konanie nenapĺňa po objektívnej stránke zákonné náležitosti skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku, pretože v konaní pri prijímaní úplatku musí existovať vzťah medzi poskytnutím úplatku a konaním páchatel'a, príjemcu úplatku, ktorý poskytuje tomu, kto úplatok ponúka výhodu, uprednostnenie, resp. inú formu zvýhodnenia, na ktorú poskytovateľ úplatku nemá právny nárok. Zároveň musí existovať príčinná súvislosť medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu.

Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť zadávanie prác pre jednotlivých dodávateľov a preto nemôže existovať dôvod na akékoľvek korupčné konanie. O pridelovaní zákaziek rozhodovali príslušné komisie. Nemohol ovplyvniť pridelovanie zákaziek jednotlivým firmám a preto nemôže existovať ani dôvod, pre ktorý mal úplatok žiadať a ani dôvod, pre ktorý by mu zástupcovia firiem mali úplatok poskytnúť. Rozhodnutie o vine obžalovaného je založené na výpovediach obžalovaných, hlavne na výpovedi obžalovaného U. a skutočnosti, že prijaté finančné prostriedky nešli na účet ŽSR ale P.. V ďalšej časti odvolania obžalovaný rozoberá svoje výpovede a vyvodzuje záver, že z jeho výpovede nie je možné dospieť k záveru o jeho vine a to ani v spojení s výpoveďami ďalších spoluobžalovaných. Konštatuje, že ani z výpovedi obžalovaného U., obžalovaného P., obžalovaného U. aj v spojení s inými dôkazmi nie je možné vyvodiť záver o poskytnutí a prijatí úplatku a vine obžalovaného W.. Taký istý záver vyvodzuje aj z výpovedi U. a svedka K.. Nebolo preukázané, že peňažné prostriedky poskytnuté obžalovanému boli nelegálnymi prostriedkami a jemu poskytnuté ako úplatok. Súd mal dôkazy vyhodnocovať v súlade so zásadou in dubio pro reo. Žiadnym relevantným spôsobom nebola vyvrátená jeho obhajoba, naopak vykonaným dokazovaním boli preukázané jeho tvrdenia o prostriedkoch na účely športového klubu. Súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy v neprospech obžalovaného. Uložený trest vzhľadom na trestnú sadzbu prejednávaného trestného činu, okolnosti prípadu jeho osobu je neprimerane prísny, mal mu byť uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby v plnom rozsahu, alebo aby zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému W. podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Obžalovaný U. v odvolaní podanom prostredníctvom svojej obhajkyne napísal, že zotráva na svojich vyjadreniach uvedených v záverečných rečiach jeho obhajkyne na hlavných pojednávaniach a písomne podanom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku z 19. decembra 2011. Objektívnym vyhodnotením dôkazov v konaní možno konštatovať, že nebolo dokázané, že sa stali skutky uvedené pod bodom 13/ až 15/ obžaloby, pre ktoré bol stíhaný. Nebol preukázaný jednoznačne a bez pochybnosti záver v skutkovej vete obžaloby, že Ing. Y. W. ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre ŽSR, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný Ing. Y. W. ovplyvňoval alebo mohol ovplyvniť výber konkrétnych dodávateľov pre ŽSR, preto neobstoí skutkový záver, že obžalovaný Ing. Y. W. bol osobou, ktorá z titulu svojej funkcie a postavenia mala vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať práce pre ŽSR. Poukázal na to, že nebol naplnený zákonný znak skutkovej podstaty prečinu podplácania, nebol poskytnutý úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu. Uviedol, že mal správnu vedomosť o kompetenciách obžalovaného Ing. Y. W. a ich rozsahu vo vzťahoch k výberu dodávateľov. Ak obžalovaný poskytol finančné prostriedky, išlo výhradne o sponzorské. V konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť alebo dôvod, pre ktorý by mal poskytnúť úplatok obžalovaný Ing. Y. W.. Nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu v tej časti,

v ktorej uviedol, že neuveril tvrdeniam obžalovaných, že išlo o sponzorské. Pokiaľ poskytol obžalovaný Ing. Y. W. finančné prostriedky, išlo o jeho súkromné finančné prostriedky. To, že poskytol obžalovanému Ing. Y. W. sponzorské, preukazujú aj účtovné doklady športového klubu. Preto nie je možné vyvodiť záver, že išlo o nelegálne platby a plnenia, na ktoré by obžalovaný Ing. Y. W. nemal nárok.

Navrhol, aby odvolací súd aplikujúc zásadu in dubio pro reo zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu.

Obžalovaný U. v písomne podanom odvolaní uviedol, že výrok rozsudku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu podplácania v bodoch 12/ a 13/ rozsudku je nesprávny z toho dôvodu, že bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa dopustil konania uvedeného pod bodmi 12/ a 13/ skutkovej vety rozsudku. Súd pri rozhodovaní o jeho vine vychádzal len z výpovede obžalovaného Ing. Y. W., ktorý mal vo svojej výpovedi z 20. apríla 2010 uviesť, že od neho prevzal za prvý štvrťrok 2009 sumu 500 € a za druhý štvrťrok 2009 sumu 500 € ako sponzorské z jeho osobných financií.

Vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný o pridelovaní zákazok nerozhodoval a nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by rozhodovací proces ovplyvňoval. Obžalovanému nie je zrejmé, ako súd mohol na základe vykonaného dokazovania dospieť k záveru, že išlo o poskytnutie a prijatie úplatku. Skutková veta v bodoch 12/ a 13/ absolútne postráda uvedenie skutočnosti, že úplatok mal byť poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu. Úplatok, ktorý nie je poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu nemôže byť prečinom podplácania.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok vo výroku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podplácania podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. a sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný U. v podanom odvolaní uviedol, že podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ Tr. por. Nepopiera, že Ing. Y. W. poskytol v 2 prípadoch finančnú hotovosť prvýkrát 300 € a druhýkrát 800 €, ale peniaze neslúžili na ovplyvnenie Ing. W. pri vybavovaní obchodných a dodávateľsko - odberateľských vzťahov, medzi Železnicami Slovenskej republiky a spoločnosťou U. odovzdané sumy nezodpovedajú 5% z fakturovaných prác, ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Finančné prostriedky dával obžalovaný Ing. Y. W. v presvedčení, že ich použije na krytie výdavkov spojených s podujatiami Železníc Slovenskej republiky, či už na podnikovej alebo odborovej úrovni. Nezúčastnil sa žiadneho stretnutia v zimných mesiacoch r. 2008 alebo začiatkom r. 2009, na ktorom by bola prezentovaná požiadavka Ing. W. na vyplácanie 5% z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky. Nemohlo ísť o úplatok v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu. Železnice Slovenskej republiky majú osobitné postavenie, ktoré je založené osobitným zákonom. Ide o podnikateľský subjekt v zmysle Obchodného zákonníka. Práce a fakturácie od spoločnosti U. nemožno charakterizovať ako veci všeobecného záujmu a preto ani vzťahy Železníc Slovenskej republiky a spol. U. nemožno charakterizovať ako obstaranie vecí všeobecného záujmu. Prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami vzťahujúcich sa na vec, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo viedlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona pri použití právnej kvalifikácie a následne aj k nesprávne uloženému trestu. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 31 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaní a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a zistil, že napadnuté rozhodnutie trpí vadami, ktoré odvodzuje postup podľa ustanovení § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a preto rozsudok prvostupňového

súdu podľa § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo veci rozhodoval a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 To 3/2012, z 31. júla 2012 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 19. decembra 2011 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku vytkol niektoré procesné pochybenia, ktorých sa Špecializovaný trestný súd v Pezinku v konaní dopustil. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že na hlavnom pojednávaní konanom po zrušení veci 8. novembra 2013 Špecializovaný trestný súd odstránil a postupoval v súlade s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeným v zrušujúcom uznesení.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní opravil aj niektoré pochybenia v skutkových vetách rozsudku oproti obžalobe a je potrebné sa stotožniť s tým, že úprava bola vykonaná v zápisnici o hlavnom pojednávaní, resp. vo vyhlásenom rozsudku na hlavnom pojednávaní a odôvodnená v dôvodoch rozsudku. To je v súlade so zákonom. Pre lepšiu prehľadnosť by bolo potrebné v budúcnosti prípadné zmeny a úpravy skutkových viet uviesť v zápisnici o hlavnom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku, aby to bolo jasné všetkým stranám v konaní. Nedochádzalo by k nezrovnalostiam v podaných dovolaniach a prehliadnutiu úprav v rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s tvrdeniami obžalovaných uvedených v odvolaniach, že rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu o vine obžalovaných je založené na výpovediach obžalovaného Ing. Y. W. z 20. apríla 2010 a na výpovedi N. U. z 28. apríla 2010 z prípravného konania. Obžalovaní v odvolaniach uvádzajú, že súd postupoval v rozpore so zákonom, keď tieto výpovede bez ďalších dôkazov, ktoré by ich usvedčovali vyhodnotil ako dôkazy, ktoré obžalovaných usvedčujú zo spáchanej trestnej činnosti. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia rozviedol, z akých dôvodov je rozhodnutie o vine obžalovaných založené na výpovediach obžalovaného Ing. Y. W. a N. U. z prípravného konania a z akých dôvodov konanie jednotlivých obžalovaných naplnilo zákonné znaky žalovaných skutkových podstat.

K tvrdeniam uvádzaným v odvolaniach je potrebné uviesť, že Špecializovaný trestný súd v rozsudku podrobne rozviedol výklad toho, čo sa rozumie pod obstaraním veci všeobecného záujmu a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s odôvodnením rozsudku v tomto smere stotožňuje.

Stotožňuje sa aj s názormi Špecializovaného trestného súdu ohľadne toho, čo má obsahovať žiadosť o použitie ITP podľa zákona o ochrane súkromia a podľa Trestného poriadku a čo majú obsahovať rozhodnutia súdov, ktoré vyhovel žiadostiam o použitie ITP. Týmito skutočnosťami sa podrobne zaoberal Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojich rozhodnutí, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 19. decembra 2011 a z 8. novembra 2012 a aj v zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepovažuje za potrebné opakovať to, čo už bolo v odôvodneniach rozhodnutia konštatované.

Podstatným problémom, ktorý spôsobil to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 8. novembra 2012 je vyriešenie otázky ohľadne vykonania a vyhodnotenia dôkazu, ktorý v obžalobe a na hlavných pojednávaniach navrhol vykonať prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 270 ods. 2 Tr. por. na technickom zariadení vykonať zvukové záznamy odpočutej telekomunikačnej prevádzky z pripojeného CD č.l. 497 a podľa § 270 ods. 2 veta druhá Tr. por. oboznámiť prepis zo sledovania Ing. Y. W. s fotodokumentáciou na č.l. 543-557. Uvedený návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky modifikoval na hlavnom pojednávaní, dňa 2. novembra 2012, zastupujúci prokurátor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si uvedomuje nejednotnosť súdnej praxe v rozhodovacej činnosti súdov všetkých stupňov a aj ústavného súdu a nejednotnosť právnych názorov na túto problematiku.

Nebude ale v tomto odôvodnení rozhodnutia podrobne rozoberať odlišné rozhodnutie a odlišné názory jednotlivých autorov článkov k tejto problematike, pretože zas by len polemizoval s jednou skupinou názorov, alebo zaujal kladné stanovisko k druhej skupine názorov.

Všeobecne je potrebné uviesť, že dokazovanie je upravené v šiestej hlave Tr. por. V § 119 ods. 2 je uvedené, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Predmetom dokazovania sú všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, t.j. všetky skutočnosti dôležité z hľadiska Trestného práva hmotného.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. V tomto ustanovení je upravená zásada bezprostrednosti a vyplýva z nej, že súd pri rozhodovaní môže prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré v súdnom konaní vykonal. Táto zásada je premietnutá do ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por., z ktorej vyplýva, že súd pri rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Z ustanovení § 2 ods. 12 a § 119 ods. 2 vyplýva, že Trestný poriadok kladie dôraz na dôkazy získané zákonným spôsobom. Zákon ale nerieši otázku, či súd musí ale môže hodnotiť otázku, zákonnosti vykonania dôkazov pred jeho vyhovením alebo po jeho vykonaní. Zjednocujúcu úlohu v tejto otázke a postupov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov by mala zohrať súdna prax, súdne rozhodnutia. Aj v tomto smere sú názory rôzne. Jedna skupina zastáva názor, že ak sa konkrétny dôkaz získaný z ITP získal, v rozpore so zákonom, je nezákonný a nemôže byť použitý ako dôkaz a nie je možné ho vykonať, pretože takýto dôkaz je nulitný. Ďalšia skupina presadzuje názor, že každý získaný dôkaz je potrebné najskôr vykonať a až po jeho vykonaní súd môže rozhodnúť o jeho zákonnosti alebo nezákonnosti. Špecializovaný trestný súd pri rozhodovaní vo veci postupoval v súlade s názorom o hodnotení zákonnosti dôkazu pred jeho vykonaním. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol získané dôkazy vykonať a až po ich vykonaní sa môže súd zaoberať ich zákonnosťou resp. nezákonnosťou. Nejednotná v tomto smere je aj rozhodovacia činnosť ústavného súdu.

Ani dohovor o základných ľudských právach a slobodách neupravuje a judikatúra EŠLP nerieši otázku prípustnosti dôkazov. V čl. 6 ods. 2 je zakotvené právo obvineného, aby jeho vina bola preukazovaná zákonným spôsobom. EŠLP prináleží iba skúmať či konanie posudzované vcelku, vrátane spôsobu vykonania dôkazov, malo spravodlivý charakter. Súd teda posudzuje prípustnosť nezákonného dôkazu v rámci všeobecnej požiadavky spravodlivého procesu. V rozsudku Schenk v. Švajčiarsko EŠLP uviedol: Dohovor zaručuje vo svojom čl. 6 právo na spravodlivý proces, ale len preto neupravuje prípustnosť dôkazov ako takú, ktorá patrí upraviť v prvom rade vnútroštátnemu právu. Z tohto dôvodu preto nemôže zásadne a in abstracto vylúčiť prípustnosť určitého dôkazu, ktorý bol obstaraný nezákonným spôsobom. Prináleží mu iba skúmať, či konanie posudzované vcelku, vrátane spôsobu vykonania dôkazov, malo spravodlivý charakter. V štatúte medzinárodného trestného súdu je uvedené: „Dôkazy obstarané spôsobom, ktorý porušuje tento štatút alebo medzinárodné uznané ľudské práva, sú neprijateľné, pokiaľ porušenie vážne ohrozuje vierohodnosť dôkazov, alebo prijatie dôkazov by mohlo narušiť jeho integritu“ (čl. 69 ods. 7 štatútu). Vzhľadom na nejednotnosť súdnej praxe, rozhodovacej činnosti súdov, nejednotnosť rozhodovacej činnosti ústavného súdu, nejednoznačnosť v rozhodovacej činnosti EŠLP je potrebné rešpektovať základné zásady trestného poriadku najmä právo na obhajobu a zásadu rovnosti strán, pretože nevykonaním tohto dôkazu môže dôjsť k porušeniu uvedených zásad Tr. por. Špecializovaný trestný súd musí postupovať tak, že navrhované dôkazy musí vykonať - a až po jeho vykonaní rozhodnúť, či bol získaný zákonným spôsobom, alebo je nezákonný.

Prvostupňovému súdu je potrebné vytknúť nedostatočné odôvodnenie rozsudku v časti výroku o treste. Nestačí len konštatovanie, že súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody alebo peňažný trest a stanovil náhradný trest odňatia slobody. Je potrebné uviesť, prečo bol uložený trest v určitej výmere, peňažný trest v určitej výške a tiež náhradný trest odňatia slobody.

Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude môcť Špecializovaný trestný súd v Pezinku vo veci rozhodnúť v súlade s rešpektovaním základných zásad trestného konania a zásadou spravodlivosti zakotvenou v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd v čl. 6 ods. 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.